

Nr 269.

Av herr **Hilding**, *angående viss ändring i lagen om försäkring för olycksfall i arbete.*

Vid inträffande av olycksfall i arbete är det många mindre företagare, särskilt mindre jordbrukare, vilka i arbetet biträdas av barn eller andra närskylda, som utan vetskap om vad lagen stadgar i detta fall söka ersättning hos riks försäkringsanstalten och finna till sin förvåning att lagen ej är till för dem. Man har trott, att då man i många fall även har debiterats för och erlagt olycksfallsförsäkringsavgifter för de arbetsbiträden man behöver, detta skulle berättiga till ersättning vid inträffande olycksfall även då sådana träffa barn och närskylda. I de flesta fall är behovet lika stort, ty även dessa måste ju ha arbetslön i någon form, till kläder och kost om ej annat, samt efter eventuellt olycksfall läkare och sjukhusvård. Företagarens ekonomiska ställning är ofta sådan, att de med olycksfallet förenade kostnaderna bli mycket betungande och behövde ersättas, som det sker till verkligt lejda arbetare.

Nu kan häremot naturligtvis invändas, att sådana fall som detta ej behöva uppstå, om vederbörande företagare anmälde sina arbetande närskylda till frivillig försäkring. Detta är ju sant och riktigt, men faktum är att ett försvinnande fåtal mindre jordbrukare begagna sig av detta, helt enkelt därför, att man ej känner till lagens stadgande i detta fall, utan lever i den tron, att lagen äger tillämpning även beträffande deras arbetande närskylda.

Denna tro är lätt begriplig, ty vanligt sunt förnuft säger en, att det borde vara så. En ändring i sådan riktning, att dessa arbetargrupper komma i åtnjutande av olycksfallsersättning rent automatiskt som andra arbetare, skulle kanske föranleda en del missbruk, men dessa kunde säkert genom därför avpassade föreskrifter förebyggas.

Särskilt bland landets många mindre jordbrukare, som i arbetet biträdas av sina egna barn och andra närskylda och vilkas ekonomiska moståndskraft är liten eller ingen vid inträffande olycksfall, är en ändring härutinnan synnerligen välbehövlig.

Med hänsyn härtill tillåter jag mig därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om åtgärder i syfte att sådan ändring sker i lagen om

försäkring för olycksfall i arbete av den 17 juni 1916, att även barn och närskylda, som arbeta i visst företag, beredas samma förmåner som andra arbetare, utan att s. k. frivillig försäkring behöver sökas.

Stockholm den 22 januari 1932.

And. Hilding.
